Nro 6.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem
IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 21. STYCZNIA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga V. S. 9. Stycznia.

Rozkazano formować nowy regiment muszkietyerów Kuryński w Moskiewskiey inspekcyi; wnidą do niego dwa złączone bataliony grenadyerów Nazimowa i Cagela znayduiące się w Corfou, i po iedney kompanii z regimentów: Staroskolskiego, Orłowskiego, Szlisselburgskiego. Półkownik Uszakow do rangi Generał Majora podniesiony będzie Szefem nowego regimentu, w którym umieszczaią się: Półkownik Stepanow, Podpółkownik Cagel, Maior Minut, Maior Fiedorow, Maior Kenighafen, Maior Afanasiew. Achtyarskiego garnizonu zmarły Podpółkownik Lucioni wymazuie się z rang listy. Podpółkownik Okuniew uwalnia się od służby z rangą Półkownika i mundurem. 1. batalionu artylleryi Półkownik Tuczkow 4. z mundurem; od armii Generał Maior Kameniew z mundurem; 8. batalionu artylleryi Maior Skripicin z rangą Podpółkownika i mundurem, leibgwardyi Preobrażeńskiey Generał Maior Xiąże Wiaziemski z mundurem; Półkownik Xiąże Narymow z mundurem. Leibgwardyi konney Stabs Rotmistrz Barsukow został Rotmistrzem. Stanu Konsyliarz Bołharski przyimuie się do gabinetu. Nadworny Konsyliarz Ławrow uwolniony od służby z rangą Konsyliarza Kolleskiego.

Za naywyższym rozkazem, Minister sprawiedliwości Aktualny tayny Konsyliarz Derżawin donosi Sekretarzowi Hulewiczowi proszącemu o Monarszą litość w ulżeniu wyroku nań wypadłego, który zabrania przyimować onego do służby i dzieła iakie powierzać: niema na to zezwolenia.

z Wiednia 15. Stycznia.

Arcy Xiąże Karol za zezwoleniem Cesarza Jmci wydał przepisy do Nadworney rady woyskowey; zmnieyszył liczbę Officyalistów, ażeby interessa miały bieg prędszy i łatwieyszy. Przed Nowym Rokiem kancellarya teyże rady pokazała Arcy Xiążęciu iako Ministrowi woiennemu, że wszystkie rachunki etc. ma ukończone bez żadney zaległości; czego dawniey przykładu nie mieliśmy; skutek przezorney i pilney Administracyi. Monarcha urzędnikom oświadczył ztąd ukontentowanie. — W Constantinopolu odebrano potwierdzenie o zupełném porażeniu Baszy Cairu. Trzyma wprawdzie niższy Egipt; lecz Beiów nie spodziewa się iuż pokonać, którzy w wyższym panuiąc, wielu stronników maią. O mil kilka od Alexandryi stoi kilka tysięcy Mammeluków; Angielski i Turecki garnizon ma na nich pilną uwagę, straże podwaia, i wszystko czyni dla zabezpieczenia się przeciw napaści.

Rada woienna z Budy rapport odebrała, iż w blizkości tey stolicy góra ogień wybuchać zaczeła tak gwałtownie, że kilka domów przyległych zgineło; połowa oney ku Dunaiowi nachylona zapadnieniem grozi. — Agentom Nadwornym zabroniono imieniem stron prożby podawać do Tronu; nowe na to urządzenie ma wyniść; w interessach tylko własnych i bardzo ważnych Agenci mogą iść prosto do Monarchy, który ich pisma odeśle do Magistratur, iak dotąd czynił. — Goniec Francuzki, który z Paryża przyniosł wiadomość o dopełnioney nadgrodzie dla bywszego Xiążęcia Toskanii, pośpieszył ztąd do Constantinopola, gdzie Ambassador Brune w tych dniach miał stanąć.

z Londynu 4. Stycznia.

Do Bombay przybył Perski poseł, który z tego miasta morzem udać się ma do Anglii; ma dwór liczny i świetny; między iego ludźmi a żołnierzami Kompanii Wschodniey Indyiskiemi, Seapoys, przyszło do kłótni, w którey kilku zabito, więcey ranionych; między ostatniemi znayduie się Synowiec Posła. — Sławny Admirał Parker umarł w dobrach swoich. Admirał Lord Bridport od złodzieiów znaczną poniosł szkodę. — W przeszłym miesiącu burze i morskie nawałności wiele okrętów kupieckich zgubiły na brzegach Angielskich, Francuzkich i Batawskich; Kompania assekuracyina przez to naywięcey ztraciła. — Król Jmć podpisał iuż rozkaz na Kommissyą która sądzić będzie Półkownika Despard z towarzyszami. — Poseł Hiszpańskiey Korony Graf Anduaga wkrótce tu spodziewany. — Regimenta Szwaycarskie, Wattewille, Rolle w służbie Angielskiey zostaiące, z Egiptu do Gibraltaru przed Nowym Rokiem były spodziewane. — Do d. 10. Października przygórek dobrey nadziei nie oddany właścicielom dawnieyszym; spodziewano się co moment przybycia eskadry Batawskiey; co gdy nastąpi, nasza powróci do Oyczyzny.

Generał Andreossy przypatrywał się ciekawie szpitalowi morskiemu w Greenwich, gdzie zasłużeni maytkowie w starości i kalectwie znayduią przyzwoite opatrzenie; co dla innych zachęceniem iest do służenia kraiowi. Tenże Ambassador oglądał w stolicy naszey słynący browar piwny P. Whitbread. — Za odezwą rządu Angielskiego, Dey Algerski na wolność kazał wypuścić wielu naszych maytków, którzy na rozmaitych okrętach przez korsarzów znaleźionemi byli. — Do Hallifax w nowey Szkocyi przybył z Jamaiki okręt Chichester od 64. armat, ztraciwszy w 5. dniowey żegludze 64. ludzi przez żółtą gorączkę; między umarłemi iest Kapitan i 2. Poruczników.

z Paryża 10. Stycznia.

Okręt w ostatniey woynie przez Admirała Gantheaume zdobyty na Anglikach, Swiftsure, przybył z S. Domingo do Toulonu po długiey i trudney przeprawie; znayduią się na nim zwłoki Generała en chef Leclerc, małżonka iego, Adjutanci i dywizya gwardyi powracaiąca do Europy. Minister morski odebrał od Generała Boier następuiący rapport o dzisieyszym stanie osady; pokazuie się że powiesci Amerykańskie nie ze wszystkiém zmyslone były.

„W Czerwcu, powiada Boyer, Toussaint był aresztowany i odesłany do Francyi. Po

odkryciu zpisków przezeń zkleionych; spokoyność w osadzie zakwitneła nad inne czasy; urządzenie osady całey zbliżało się do końca ſzczęśliwego; mieſzkańoe cieſzyć się iuż mogli niepłonną nadzieią przyſzłości lepſzey, ponieważ nieſzczęścia i klęski przeſzłe iuż mineły. Stawaliśmy u portu pożądanego po żegludze przykrey. Walne dzieło, zasada ſzczęśliwego, porządku i pokoiu, rozbroienie Murzynów, postępowało prędko i pomyślnie. Wybuchneły na niektórych mieyscach słabe rozruchy. Prosty dotąd Murzyn, między gminem zmieszany Sans Souci, zgromadziwſzy garstkę ludu swawolnego, chciał domy i plantacye podpalać; ścigany przez Generała kommenderuiącego w stronie północney, uciekł w góry naydalſze, nic późniey o nim nie słyſzano. Dla natężonych upałów nad zwyczay nie podobna było ruſzyć z woyskiem w pole; góry wyniosłe nie złomną stały się tarczą rokoſzanom w takiey roku porze.

Tymczasem liczba ich rosła; ſzpitale napełniały się choremi Francuzami; ſzerzyła się choroba; cieſzyli się w sercu swoiém wzrostu zarazy Murzyni, rachuiąc pilnie skutki okropne; bunt ogarnął powiaty Marmelade, Dondon, Moustique. Potrzebą znaglone woyska RPtey wyſzły z stanowisk, walczyły męznie; odzyskane powiaty; część buntowników poległa, drugą ukarano i rozbroiono. W Sierpniu Belair okrutny Afrykanin i dziki, dotąd wierny RPtey, bunt podniosł na górach Artibonite; część woyska czarnego na żołdzie naſzym będąca przyłączyła się do niego. Po wielu gonitwach zbrodzień poymany z żoną równie straſzną; Kommiſsya woyskowa na śmierć ich osądziła.

W południowey stronie rozruch powstał cząstkowy na kilku mieyscach; woyska w pole iść musiały; Generał Desbureaux zwycięża i rozpraſza nieprzyiacioły, spokoyność przywraca kraiowi. Tegoż czasu Murzyn Dommage powstał w powiecie Jeremie, domów pali nie mało; zchwytany przed sądem stanął, i wyrok śmiertelny słyſzał. Podobne zamieſzania i klęski dotknęły powiat Leogane, Bains, Jacmel. Wſzędy iednak żołnierz Francuzki śmiało zayrzał w oczy nieprzyiacielowi; a dowodzcy rokoſzu zgineli śmiercią zbrodniów. Odtąd południowe prowincye są w pokoiu. Część wyspy dawniey Hiſzpańska iest nietknięta pod zasłoną oręża wſzystkich tamteyſzych Europeyczyków, którzy w maſsie powstaiąc, nie przebaczaią Murzynom od nas do nich wtargnąć chcącym. W północney stronie teatr nayokropnieyſzych mordów i pożogi. Deſsalines Generał dywizyiny niegdyś u Szefa Touſsaint, Cristophe co Cap sam podpalał, Clervaux co pierwſzy poddał się RPtey, są w liczbie rokoſzanów i onym hetmanią; u wſzystkich hasło iedyne; zemsta za Generała Touſsaint; zuchwalstwo ich pomnaża się w miarę słabości naſzey. Maurepas nakoniec, który broniąc się walecznie, kapitulował z honorem, i wielka innych Szefów liczba, gdy do obozu nieprzyiacielskiego iść chcieli, zchwytani, dziś na okrętach siedzą więzienie.

W Październiku Generał eu chef Leclerc widząc powietrze cokolwiek ochłodzone, i pragnąc iak nayrychley gromić kupę Afrykanów, która w blizkości Cap miasta, na północey równinie obrała stanowisko, zalecił Generałowi Brunet przybliżyć się do główney kwatery, myśląc dać walną bitwę. Los rozrządził inaczey; Leclerc nagle zachorował i po 10 dniowém cierpieniu dług wypłacił śmiertelności d, 2 Listopada. Zołnierze którzy świadkami byli cnot iego obywatelskich i rycerskich, troskliwości o dobro powszechne, ciągłey pracy, niezmordowaney czynności, opłakiwać zawsze będą stratę Wodza i Oyca ſwoiego. Na odgłos pierwszy o upadku Generała przystępuią do nas Murzyni z wrzaskiem okropnym. Generał Clausel wszystkie ich usiłowania czyni daremnemi. D. 6 Listopada, gdy niebezpieczeństwo coraz bardziey zagrażało, wodzowic postanowili nie czekać na przybycie Generała Rochambeau; attak powszechny nastąpił; pierzcha zewsząd nieprzyiaciel, ścigamy uciekaiącego, oswobodzone pola i równiny, w górach zchronienie zwyciężonym.

Czekamy teraz niecierpliwie odsieczy 3 tysięcy obiecanego żołnierza, do których liczby należy 86 połbrygada; ſpodziewaliśmy się ich oglądać na końcu Września; podziśdzień iednak nie przybyli. Choroby straszliwą klęskę woysku zadały; naystarsi ludzie nie pamiętaią podobney zarazy. Kilko dniami przed zgonem Generał en chef Leclerc oddał do rąk moich zapieczętowane instrukcye rządowe dla Generała Rochambeau, po którego wysłaliśmy okręt. Watrin na iego mieyscu stanie. Cokolwiek w instrukcyach rządowych było przewidziano, wszystkośmy naywierniey dopełnili. Generał Dugua Szef sztabu armii uprzedził do grobu Generała en chef po 4 dniowey tylko chorobie. Zmnieysza się nakoniec zaraza; chociaż deszcze w tym roku zbyt późno padać zaczeły.,,

Policya tuteysza zkonfiskowała romans Delfina, dzieło nowe P. Staal. — Na onegdayszey audyencyi Poseł Tunetański ofiarował Konsulowi 10 Arabskich koni przez Deja przysłanych w podarunku. — Minister woienny Berthier zabronił, ażeby nikt co nie iest Francuzkim Officyerem, woyskowego munduru nie nosił. — Zasady Szwaycarskiey Konstytucyi ſą iuż od Konsula przyięte i do Consulty odesłane, gdzie na 4 walnych posiedzeniach, wielkie ſpory o to były. — W armii RPtey odmiany niektóre nastąpić maią. Oprócz pomnożenia znacznego artylleryi, konne regimenta niektóre będą przemienione w kirassyerów. — Generał Jourdan powróciwszy niedawzo z kilkoletniey administracyi Piemontu, zasiadł w radzie stanu. — Wyznaczony Pierwszym Prefektem Louisiany Losset, z Rochefort wyszedł pod żagle do N. Orleans. — Pierwszy Konsul bierze 12 dniową żałobę po śmierci Generała Leclerc ſzwagra ſwoiego; słychać że wiele innych osób póydzie za tym przykładem. Miał wkrótce powracać do Oyczyzny dla odzyskania zdrowia osłabionego, gdyby śmierć nie przeszkodziła.

Z Martiniki rapporta przychodzą pomyślnieysze; osada kwitnie w pokoiu; wiele okrętów przybyło z Afryki, na których tysiące Murzynów kupionych się znayduią. Woyska zastępuiące Guadalupę, pomnożone zostały 800 żołnierza przysłanego z Europy. — Buonaparte wybierał się na tragedyą, Cinna, którą grać ſam zalecił, gdy wiadomość o niewczesnym zgonie Generała Leclerc, żałobą i ſmutkiem familią napełniła. Bataliony chorobą bardziey niż orężem nieprzyiacielskim uszczuplone w S. Domingo, po kilka w ieden maią być zlane; nowo zaciężny lud wszystkie późniey dopełni. — Akademii Francuzkiey, która wkrótce ma być wskrzeszona, członkami będą: wszyscy Konsulowie, Józef i Lucian Buonaparte, Laharpe, Delille, Garat, Arnault, Suard, Fontanes, który wymównie chwalił Marszałka Turenne, i Washigtona, Chenier autor Tragedyi Fenelona, Karola 10. etc.

Ufundowanie dożywotnich Senatoryi stało się powodem dla wielu obywatelów do rozmaitego ſądzenia o ſzkodach i korzyściach ſpodziewanych z ustawy nowey. Kładniemy przednieysze myśli Konsyliarza Stanu Regnault, który w mowie mianey do Senatorów, onę wychwalał i zalecał. ,, RPta, mówi, pokóy orężem zdobyła. Rozszerzone na północ granice, od południa za góry Alpeyskie przenieślismy. Za granicą i w kraiu milczą ludzkie namiętności, rozbroione roztropnością, uciszone ſprawiedliwemi postępkami; kredyt publiczny powraca z porządkiem; los oyczyzny pewny iest i nie wzruszony. Szczęśliwość obecną, lepsze na przyszłość nadzieie rząd widząc, umyślił przystąpić do wykonania 14 artykułu konstytucyi, gdzie napisano, że dochod w dobrach narodowych wyznaczony będzie na wydatki Senatu, z

pensya z niego dla Senatorów; o tém proiekt dziś przynoszę. Ziemia rozległa i żyżna, istotném iest bogactwem RPtey; chciały więc prawa nasze, aby Senat strzegący tychże praw całości, których zasadą świętą ma być własność, do tey obrony własnym ieszcze interessem bardziey obowiązany został. O tém rząd myślił, gdy uposażyć Senatorye stanowił biorąc dochod nie z iednego źródła. Cztery milliony bierzemy z lasów narodowych, million z dóbr arendownych; naostatek mieszkanie po Departamentach i dochod przy nich od 20 do 25 tysięcy liwrów w obszerności każdego z Apellacyinych trybunałów.

Podaiąc ten proiekt rząd iedynie pragnął zabezpieczyć niepodległość i powagę tego zgromadzenia, które całości praw strzeże narodu wielkiego. Gdyby Senat w dobrach posiadał dochod 6 millionowy, byłby narażonym na administracyą onych dość trudną, wybieranie tegoż dochodu niepewne, odmienne corok urodzaie. Maiąc zaś million w dobrach ieden, nie będziecie wolni od zwykłych w rolnictwie przemian, boiaźni i nadziei; musicie poprawiać gospodarstwo, grunta czynić żyżnemi, doswiadczenia czyniąc wielorakie, na wzór innych rolników. Zbliżycie się bardziey do klassy obywatelów pożytecznych, gdy corocznie na czas krótki oddalaiąc się od stolicy, 31 Senatorów, w Senatoryi swoiey mieszkać będziecie. Tu iuż z blizka widzieć możecie potrzeby wieśniaków, prożby ich wysłuchać i chęci, poznać opinią publiczną pośród narodu samego, dalecy od miast wielkich, kędy ludzkie namiętności zbierać się, podlegać, rozkazywać, burzyć się zwykły, dalecy od szemrania, zgiełku, mów nierozsądnych i płochych, które częstokroć nawet mądrego zwodzić mogą.

Na wsi mieszkaiąc tłumaczami zostaniecie prawdziwych myśli rządców i administratorów, które częstokroć źle nywaią zrozumiane od gmi nu; tam rozmawiać będziecie nie bez pożytku z prawdziwemi przyiaciołami oyczyzny ludźmi wszelkiego stanu, których pracowitość, oświecenie przy skromności, dzielna cnota, i przemysł ukryte w ubogich lepiankach, warte są ażeby ich szukał, na widok wyprowadził, zachęcił, i nadgrodził rząd opatrzny; nieszczęśliwy gdy tego uczynić nie może przez niewiadomość. Na wsiach Senatorowie niepodległi i poważani pełnić będziecie obowiązki od rządu na was włożone; waszym udziałem będzie dobroczynność, przekonanie, nauka, przykład. Powracaiąc do stolicy przyniesiecie Senatowi pewną wiadomość o stanie kraiu i potrzebach iego, o sprawowaniu się urzędników, i praw zachowaniu; obrońcami będziecie niewinności i cnoty; a gardząc intrygą, ludzi utaleniowanych i pożytecznych zalecicie względom rządowym. Y to ieszcze uważać macie: czyli rząd w postępkach swoich słuszną miarę zachował; czy dobrze zrozumiał, wytłumaczył wiernie chęć narodu; który dla chwały swoiey przez sprawiedliwość i roztropność, wdzięcznym, wspaniałym, i uważnym być powinien.

Od granic Włoskich 30 Grudnia.

Graf Mocenigo potrafił przywrócić spokoyność w Corfou; część woyska posiłkowego wysyła do Cerigo. — Do Genui przybyła półbrygada cudzoziemska z Reggio, płynąć ma według domysłu do S. Domingo. — Król Etrusków d. 26. miał siesć na okręt w Carthagenie, i do państw swoich żeglować. — Konsul ofiarował Królowi Jmci Sardyńskiemu 6. millionów liwrów zaliczyć, i pensyą na wieki 3. millionową wyznaczyć, jesliby swoiém i następców imieniem zrzekł się prawa do utraconych kraiów. Lecz Monarcha obrał czekać innych układów. Zyie w Rzymie z miernych dochodów Sardynii, i pensyi którą mu płaci Hiszpania, Portugallia, ettc. która wynosi 200. tysięcy talarów.

Ociec S. wakuiące 3. Biskupstwa we Francyi, Troye, Autun, Rochelle oddał osobom według Konkordatu przez Konsula podanym. Officyerowie statków od tegoż Konsula darowanych S. Stolicy, prezentowani byli Oycu S. przez Posła Cacault, i łaskawie przyięci. — Król Etrusków spodziewany iest w Liwornie z Carthageny na początku Stycznia. Reszta woysk Parmeńskich do Florencyi przybyła. — Równy starożytnym snycerz Rzymski Canova powracaiąc z Paryża postrzegł w galeryi Florenckiey posąg roboty swoiey, prosił i otrzymał pozwolenie zkruszenia onego, iako dzieła mniey doskonałego, obowiązuiąc się lepsze dać na mieysce ubyłego. — Wice Prezydent Melzi rozkazał, ażeby w roku następuiącym też same podatki wybierano iak dawniey, zmnieyszyć i umiarkować przyrzekaiąc, jesliby zgromadzenie prawodawcze stan skarbu widząc i potrzebę publiczną na to zezwolić chciało. — W Paryżu wystawiono już na widok obraz Rafała z Urbinu, Przemienienie. Kardynał Medicis Arcy Biskup Narbony, malować go kazał na ozdobę Katedry swoiey. Kończąc dzieło Rafał umiera; obraz w Rzymie został, zdaniem znaiących się nad wszystkie całego świata doskonalszy; przez 3. blizko wieki upominał się o wydanie onego do Narbony rząd Francuzki; nakoniec Buonaparte u Piusa 6. traktatem wymogł, że Przemienienie umieszczono w liczbie obrazów RPtey ustąpionych.

Od granic Szwaycarskich 6. Stycznia.

Codziennie przez miasto Berne ciągną do Vaud transporta broni, artylleryi, ammunicyi z Szwaycarów północnych. Rząd kraiowy prosił Generała en chef Ney, ażeby oręż powrócić kazał tym przynaymniey, którzy rokoszanom byli przeciwnemi; odpowiedzi nie dano; wódz Francuzki poiechał do Basel, ztąd pogłoska, że inny na iego mieysce ma nastąpić. Emigranci nasi prawie wszyscy z Constancyi przenieśli się do kraiu Wurtembergskiego; nawet Pani Diesbach, którey mąż poseł od Redinga w Wiedniu, zawsze się mianuie ministrem RPtey. Rząd Francuzki zabraniaiąc do kraiu swego wprowadzać musliny zagraniczne rękodziełom Swaycarskim, naybardziey w S. Gall: wielki uszczerbek przyniosł. Kupcy przez Posła prożbę zanieśli do Konsula, i spodziewaią się pomyślney odpowiedzi. Do Zurich z Paryża wiadomość przyszła, że konstytucyą dla Cantonu tego dokończono; pochwalili dzieło Barthelemy, i inni Senatorowie, którym Buonaparte polecił roztrząsanie naszych interessów. Słychać że ta Konstytucya chęciom Deputowanych dogadza.

Piszą z Munich; rzecz iednak potrzebuie potwierdzenia, że przez umowę d. 25. Grudnia w Paryżu zawartą, Dóm Austryacki ustępuie Ortenau Xiążęciu dawniey Modeńskiemu, biorąc dla siebie Trident i Brixen. Wielki Xiąże Toskanii, oprócz nadgrody już wiadomey, otrzymuie Biskupstwo Eichstadt, wyłączaiąc tylko 6. kluczów, z obowiązkiem nie utwierdzania stolicy. Elektor Bawarski zrzeka się dóbr allodyalnych w Czechach, które należały do Xięstwa Dwóch Mostów; zatrzyma dzierżawy swoie nad Inn rzeką, odbierze Passau, i wolnym będzie od płacenia 350. tys: zł: ryńs: na dopełnienie millionowego dochodu Arcy Kanclerzowi Rzeszy. Król zaś Pruski zatrzyma część kraiu Norimbergskiego którą iuż obiął, obowiązuiąc się wypłacić długi wszystkie tego miasta.

Dokończenie o rządzie Szwaycarskim.

Przebież dzieie Szwaycarów; przyczyny, które dały panować kilku miastom nad kraiem całym iuż upadły; dziś do zwyczaiu tylko dawnego odwołać się można; rzeczy zwyczaiem tylko utrzymuiące się gdy raz upadną, iuż nie powstaią nigdy. Władza mieyskich cechow nad kraiem krzywdzi wielkość narodów i Panuią-

cych nad niemi. Owszem słodko być powinno mieszczanom porównać się z dawnieyszém poddaństwem, ponieważ pracuią iedni i drudzy zarówno ażeby żyć mogli. W każdym czasie i po wszystkich kraiach do sprawowania władzy naywyższey używano pospolicie takich obywatelów, którzy maiąc własny maiątek, nikogo nie potrzebuiąc, mogą zupełnie oddać się publiczney posłudze. Tu dystynkcyą czyni pożyteczność. Dzielić zaś na Pany i poddane mieszczan i rolników, piekarzów i młynarzów, szewców i przedaiących woły, fabrykantów sukiennych i maiących trzody; to zaiste niepodobna; i nie było nigdzie chyba w tym kraiu gdzie zapomniano o ustawach społeczeństwa pierwiastkowych. Albo dystynkcye u Szwaycarów być odtąd nie powinny, albo lepiey będą wyrachowane.

W sklepie JP. Iochera w rynku w pałacu Graffa Paca otwarty iest magazyn ksiąg Francuzkich w rozmaitym gatunku, których katalog rozdaie się drukowany.

Graff Michał Ogiński byw: Podsk: Wielki W. X. L. przymuszonym będąc wyiechać za granicę w końcu 1794. Ru zostawił skład cały papierow swoich w Mieście Wilnie, w ręku Archiwisty swoiego Antoniego Dederki Reg: Trock: Po 8-letnim oddaleniu się gdy wrócił do kraiu za łaskawym Nayiaśnieyszego IMPERATORA ALEXANDRA zezwoleniem, dowiedział się o ustałym życiu Archiwisty swego, a o składzie papierów żadney od nikogo powziąść nie mógł wiadomości; z tego więc powodu, lubo Ogiński utraciwszy cały swóy Maiątek iaki przed rewolucyą posiadał, i który na satysfakcyą wszystkich Kredytorów iego przeznaczony został, nie potrzebowałby takowego Archivum ku własnym interessom. Gdy iednak wiele w nim było Papierow i Dokumentow przydatnych tym osobom co dawniey z nim w układy różne wchodziły, a do tego, gdy prócz Dokumentow prawnych, i Juris hæreditatis. Znaydowały się także Papiery do działow i spadków Familii, oraz i inne potoczne, których odzyskanie iego obchodzi; uprasza zatém przez Gazetę publiczną każdego maiącego iaką kolwick wiadomość o mieyscu znaydowania się tegoż Archivum, aby mu o tém doniosł przy zapewnieniu wdzięczności powinney.

Kamienica pod N. 15. w Rynku iest do przedania; ktoby ią sobie nabyć życzył, raczy się udać do Kamienicy pod N. 309. a tam się o cenie oney uwiadomi.

Sąd Taxatorsko - Exdywizorski maiątku Szlachetnego Konstantego Lewandowskiego Dekretem Remissyinym Sądu Głównego Litt: w Roku teraźnieyszym 1802. Julii 14. dnia zapadłym, wyznaczony stosownie do reguł tymża Dekretem przepisanych, znayduiąc potrzebę obwieszczenia wszystkich Debitorów i Kredytorów pomienionego JP. Lewandowskiego, ażeby pierwsi na odpowiedź stosownych przez JPana Lewandowskiego pretensyów summowych, a drudzy do dowodu swoich należności, przed ten że Sąd Taxatorsko - Exdywizorski stawili się, przez ninieyszą publikatę. Mianowicie: W. JP. Leona Borowskiego, od którego zł: 1343. — W JP. Dowiata Prezydenta Ziem: Szawelskiego, od którego zł: 407. — W. Zaby Sędziego Brasław od którego zł: 64. — W. Pałaszewskiego Regenta Brasł: od którego złł: 109. — W. Rymszy Oboźnego od którego złł: 224. — W. Jacka Paprockiego, od którego złł: 309. — W. Kuleszy Łowczego XX. Radziwiłłów od którego zł: 30. — W. Karola Bohdanowicza od którego zł: 202. — JP. Nienartowicza Szatnego JW. Starosty Kowień: od którego złł: 200. — W. Bylińskiego Rotm: od którego złł: 130. — W. Norwickiego byw: Pod: od którego złł: 168 — W. Bobińskiego Łow: XX. Radziwiłłów od którego zł: 82. — W. Olęska Szam. od którey złł: 120. — W. Raczyńskiego Chorążego od którego zł: 49. — W. Szmygielskiego Rot.n: od którego zł: 28. — W. Widakowskiego Kommissa: JWW. Platerów, od którego złł: 86. — Mirbacha Konsyl: od którego złł: 447. — W. Grużewskiego Generała od którego złł: 240. — Sukcessorów zeszłego Piotra Towiańskiego Horod: Wileń: od którego złł: 1123. — W. Ropeyki od którego zł: 234. — Jana Karulkiewicza Kupca od którego złł: 636. — Starozakonnego Marka Moyżeszowicza czyli Rabinowicza lub Rubinowicza od którego złł: 300. Starozak: Peysacha Jankielowicza od którego złł: 200. — Tenże JP. Lewandowski należność sobie być mieni, niemniey Kredytorów z iakowegokolwiek bądź źrzódła pretentye do maiątku JP. Lewandowskiego mieć mogących obwieszczaiąc, ażeby iedni ku odpowiedzi na stosowne przez JP. Lewandowskiego summowne pretensyę, a drudzy ku dowodowi swoich należnościów przed tenże Sąd Taxatorsko - Exdywizorski w Mieście Wilnie w Kamienicy Adamkowicza pod Nrem 104. sytuowanym na dzień 15. Junii roku przyszłego 1803. z potrzebnemi dowodami, sami przez się lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów nieuchybnie stawili się, zarazem się ostrzega, iż w przypadku niestawania którey kolwiek strony Sąd Taxat: Exdyw: reguły Dekretem Sądu Głł: Litt: przepisane, choiażby w niestanności stron wyrok swóy oczewisty stanowić będzie.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Possesye, zmuszaią Magistrat Wileń:, do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Possesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się porunowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posessye zruynowane, i Place puste; zaiętę i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1947 sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.